

[Inge Dahl-Sørensen]

mer overholdes, at skabe visioner, at tage initiativer, at sikre koordinering, at skabe et godt arbejdsklima og løse konflikter, kort sagt at være en god leder i ordets egentlige forstand.

Lærerne får også store og væsentlige fordele af den nye lov. De vil komme til at mærke direkte, at deres skole har fået øget frihed. De får en leder, der kan give dem mulighed for at få et væsentligt bedre arbejdsklima og miljø. De får frihed inden for andre økonomiske rammer og vil kunne tilrettelægge undervisningen på andre måder. Det bliver sjovere at være lærer og ikke mindst mere udfordrende i forhold til de elever, som netop læreren har ansvaret for.

En styrkelse af ledelsesfunktionen er ikke det samme som al magt til inspektøren. En styrket ledelse har som mål at gøre hele personalet medansvarligt for skolens udvikling. Decentralisering og dermed mere indflydelse til borgerne stiller samtidig øgede krav til den enkelte. Man må forvente en større interesse for at deltage aktivt i skolens dagligdag. Det betyder, at forældrene nu skal tænke sig grundigt om, før de vælger deres bestyrelsesrepræsentanter. Det er ikke nogen kaffeklub, man vælger, men en bestyrelse for en virksomhed, der ofte har flere hundrede medarbejdere.

Når den reelle magt lægges ud til skolebestyrelserne, tror jeg også, at flere og flere vil tage udfordringen op og bruge den nyvundne frihed til at være med til at skabe en ny og bedre folkeskole, en folkeskole, der kan indfri fremtidens krav, og en folkeskole, der er præget af kreativitet, dynamik og nytænkning, samtidig med at børnene virkelig får lært noget, en fri folkeskole, fri for et snærende system.

Med disse betragtninger håber jeg på et positivt udvalgsarbejde.

Pia Dahl (FP):

Fremskridtspartiets helt enkle holdning i folkeskolespørgsmål er først og fremmest, at skolen er forældrenes, fordi det er forældrene, der har børn, som går i skolen. Det ideelle for Fremskridtspartiet vil være, at alene forældrene bestemmer, hvordan skolen skal være indrettet, hvilke lærerkræfter forældrene vil have ansat på deres skole, og hvilken leder de vil have på deres skole til at sørge for, at de ting, forældrene beslutter, føres ud i livet.

Det fordrer selvfølgelig, at man så også har et 100 pct. frit skolevalg.

Vi kan godt erklære os enige i intentionerne i det her forslag. Der er mange positivt ladede ord, men ordene dækker måske nok ikke salgsordene i lovforslaget, dækker nok ikke helt det reelle indhold. Det, som ser forfærdelig smukt ud, og hvor jeg kan udbrude: ja, ja, ja, ja, viser sig i de fleste tilfælde at være en sludder for en sladder. Man forenkler styrelsesreglerne. Ja, det gør man måske nok, man nedlægger et lærerråd, man man opretter et pædagogisk råd i stedet for, og det er der i og for sig ikke megen forenkling i. Man ophæver skolekommissionerne, man lægger så ansvaret ud til kommunalbestyrelser og skolebestyrelser i stedet for.

Med hensyn til mål- og rammestyling er det også Fremskridtspartiets idé, at der skal gives en pose penge pr. elev, og så skal disse skolebestyrelser – som Fremskridtspartiet helst ser kun har deltagelse af forældre – bestemme, hvordan man vil forvalte denne sum penge.

Når vi i så høj grad er indstillet på decentralisering i vores opfattelse af det her spørgsmål, så er det ikke ensbetydende med, at vi ikke mener, at der fra ministeriets side bør være overordnede rammer og overordnede styringsmuligheder. Det bør der naturligvis, således at man sikrer sig, at når den enkelte elev går ud af skolen, så har han/hun lært det og det og det, som man nu skal, også med hensyn til den internationalisering, der efterhånden vil finde sted, og som naturligvis også skal kunne ses i vores uddannelsessystem.

Man skriver med hensyn til det frie skolevalg, at der bliver et friere skolevalg. Det svarer jo ikke helt til, at man taler så smukt om, at der skal være et frit skolevalg. Jeg håber, at det er de tanker, ministeren har på længere sigt, men lovforslaget her bærer ikke så stort præg af det. Lovforslaget betyder et lille skridt i den rigtige retning, et lillebitte museskridt, men vi vil da se positivt på det. Jeg skal også lige henvise til et lovforslag, vi selv har fremsat i folketingsåret 1982-83, L 161, om skolens styrelse, hvor vi angiver vores bud på, hvordan man kunne vælge folk til skolebestyrelserne.

SF's ordfører talte om, at folkeskolen hidtil har været demokratiets tumleplads, og at man var bange for, at det gik fløjten med det her forslag. Jeg vil næsten sige, at jeg har den stik modsatte opfattelse, for hvis vi tilstræber den linie, som jeg anfører her, vil det netop kunne blive demokratiets tumleplads, i og med at alle